ცნობის ფურცელი

VII. ყოველდღიური გამოცემა 1901 ოქტომბერი, 30 ივლისი № 1539

გამოდის დანს: წელწადში—6 მან., თვეში—75 კაპ., ცალი ნომერი—3 კაპ., დასი განკუთვნებისა: ყველანაირი ტრისენი „ბატონო", პირველ ვერონაზე—10 კ. მეორისეზე—5 კაპ.

ხელის-მოწერა და დანიშნება განცხადებები მიიღება „ცნობის ფურცლის" რედაქციაში ერეკლეს ქუჩის დიდ ქუჩაზე, № 27, და წერეთლის ჯამბაზების ქირაზეში ქართველთა ამხანაგობის ქირაზეში (ქალაქის მცქვლის პირველის).

ხელ-პირველური წერილები არ დაბრუნდება. დაბეჭდული წერილები რედაქციის სახელოსნოზე უნდა გამოგზავნის.—პირისპირ მოლაპარაკება რედაქციისთან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, 11 საათიდან 1-ლი საათამდე.

რედაქციის კანცელარია იმეორებს ვანჭის დიდ ქუჩაზე, მარტკოფილების სახლში, № 27.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Цховрисъ-Пурцели".—Москва. ტელეფონი № 372.

კაბილის საექიმო კაბინეტი

ელისაბედ რომანოვილისა

მიიღებს თავდებულებს დილის 9 საათიდან 2 საათ. და საღამოს 4 საათიდან 7 საათამდე. ოლანინის ქუჩის დასწერივ ეკლის თავდებულობის ოსპიტალის სახლი № 1.

საათობიკა საქონლით მოვაჭრე

ამიან კავაკაიის ფარადაევეთა ამხანაგობის

დეპო

იქონება ტყილისში მეტროპოლიტან ქუჩაზე, ქალაქის სამკურნალოს გვერდზე, ამხანაგობა, სამკურნალო წამლებისა და სადისტრიო მასალებისა გარდა, ყიდის ვაღებულობის მოსახელე და ოპტიკური

ასლი გი უფრო სულის შემხუთველი თუთ მოქალაქეებმაც გამოიგონეს. სიღნაღში ჯველს სიღნაღელებს სჯეროდათ, რომ ეს ავი ნაქვაბი ქალის ენით ეგზავნება ხოლმე ადამიანს. ერთ ქალაქში ერთ ქალს ეჩივლეს, რომ ეს ავი ნაქვაბი მისი მეზობელი ქალის ენით ეგზავნებაო. ქალი ამ ბრალდებას ვერ იტანს, ტირილით მიდის ეკლესიაში, ლოცულობს, ლოცულობს, ბოლოს ეკლესიიდან გამოსულს ქალს ეუბნება: ეს ბრალდება ჩემთვის ისე მძიმეა, რომ ამ ქვეყნად ვეღარ ვიცხოვრებ, ამ ქალაქში ვეღარ დავრჩები, ან მე უნდა მოვკვდე, ან ის ქალიო. ამ ქალის ენა ამოიჭრაო. ამ ქალის ენა ამოჭრილა. ამ ამბავს ჩვენ ვიცნობთ ერთ ქალისაგან, რომელიც ამ ამბავს ეკლესიაში ლოცულობდა. ამ ამბავს ჩვენ ვიცნობთ ერთ ქალისაგან, რომელიც ამ ამბავს ეკლესიაში ლოცულობდა. ამ ამბავს ჩვენ ვიცნობთ ერთ ქალისაგან, რომელიც ამ ამბავს ეკლესიაში ლოცულობდა.

წერილი რედაქციის მიმართ

ბატონო რედაქტორო! ვმორჩილებ გთხოვ ჩვენს მამაძაღლ თქვენ პატივცემულ გაზეთში დაბეჭდოთ ეს ჩემი პასუხი ნუნუ ბერიძის წერილისა ნო 1529-ში. დასტამბულად ჩვენი ბ. ფირალიანის სახლიდან სამკაულების ამოღების შესახებ. ბატონო ვიცით ეს ამბავი ნუნუ ბერიძის სახლიდან, რომ ისინი ჩვენ ვიყავით ამოსაღებად. ეს ამბავი ნუნუ ბერიძის ქალიშვილის ეკატერინეს ქორწილის დროს მოხდა